

Tévedés helyett csúsztatás

VISSZHANG - LXVIII. évfolyam, 4. szám, 2024. január 26.

Szűcs R. Gábor saját bevallása szerint (*Tévedések, ÉS*, 2024/3., jan. 19.) „indulatait” fűzi hozzá ahhoz a cikkhez, amit *Az emberi méltóság védelmében* írtam (*ÉS*, 2023/49., dec. 8.). Sajnálom, mert az indulat nem jó tanácsadó. Miközben Szűcs engem tévedésekkel vádol, indulatai annyira elragadják, hogy ő alapvető kérdésekben immár nem téved, hanem csúsztat. (A szerző jó szándékát nem vitatom, tiszteletét viszonozom.)

Szűcs harmadik megjegyzése szerint én tévesen állítom, hogy a „folyótól a tengerig” a nacionalista izraeliek jelszava, holott ez éppen a terroristáké. Nos, én egyáltalán nem tagadtam, hogy a terroristák ezt mondják, csak rámutattam arra a közismert tényre, hogy a nyugati parti izraeli telepések jelentős része ugyanezt az elvet vallja, sőt nem kevesen magában Izraelben is ugyanígy gondolkodnak. Márpedig ez a felfogás mindkét oldalon egyaránt hamis, veszélyes és elítélendő.

Szűcs következő mondatában akaratán kívül leleplezi önmagát, mert szerinte a „folyótól a tengerig” húzódó terület magát Izraelt, az országot jelenti. Ennek nyomán azzal vádol engem, hogy én úgymond elítélem azt, aki saját országát akarja megvédeni. Szóval akkor a Nyugati Part és a Gázai övezet Izrael része?

Még jobban kilóg a lóláb, amikor Szűcs ötödik megjegyzésében azt állítja, hogy a nyugati parti telepések „nem tesznek mást, mint az életüket védik”. Ez az állítás egyrészt nem felel meg a valóságnak: az elmúlt három évben a telepések több száz palesztin őslakost öltek meg és több mint ezret elűldöztek saját földjükről. A megszálló törvényei szerint ezeket a bűncselekményeket a Palesztin Hatóság emberei nem vizsgálhatják, az izraeliek pedig ezt rendre mellőzik. (Hogy Szűcs a telepések védelmét a Palesztin Hatóságon kéri számon, ennek fényében egyenesen nevetséges.) Nem csoda, hiszen ahogy cikkemben írtam, a „folyótól a tengerig” felfogás fasiszta hívei benn ülnek az izraeli kormányban.

Másrészt döbbenetes, hogy Szűcs föl sem teszi az alapvető kérdést: vajon mit keresnek a telepések a Nyugati Parton? Miért kell nekik „az életüket védeniük” egy másik országban? Nem hiszem, hogy a becsületben megőszült diplomata ne hallott volna arról, hogy a nyugati parti izraeli telepek a nemzetközi jog szerint illegálisak. A nemzetközi jog szerint az izraeli hadsereg jelenléte a Nyugati Parton megszállásnak, a telepések térfoglalása pedig gyarmatosításnak minősül. Régen azt mondták, hogy a fehér telepések Dél-Afrikában, Kenyában, Namíbiában és Zimbabwében az életüket védték az őslakosság ellen. Ma azonban már mindenki elismeri, hogy a feketék küzdelme jogos szabadságharc volt minden országban.

Szűcs szerint Izrael nagylelkűségéről tanúskodik, hogy a kérelmezők 65 százalékának engedélyezik, hogy gyógykezelésre Kelet-Jeruzsálembe utazzanak, ami szerinte Izrael része. De ha követjük a nemzetközi jogot, ami szerint Kelet-Jeruzsálem nem része Izraelnek, akkor a palesztinoknak miért kellene hálásnak lenniük azért, hogy a megszálló engedélyével saját országukban utazhatnak? Miért kell erre egyáltalán engedélyt kérni? És mi van a maradék 35 százalékkal?

Közkeletű védekezése azoknak, akik a gázai háborúban rengeteg ártatlan ember halálát elkerülhetetlen mellékkárként kezelik, hogy párhuzamot vonnak a második világháború hasonló eseményeivel. Eltekintve attól, hogy ez utóbbiak megítélése máig sem egyértelmű, rá kell mutatni arra, hogy a hivatkozás két szempontból is hamis. Egyrészt a második világháborúban a náci Németország volt a hódító, a Közép-Keleten pedig most éppen Izrael a megszálló hatalom. (Későbbi sanda félreértelmezések elkerülése végett

ezzel egyáltalán nem azonosítom a mai Izraelt a náci Németországgal.) Másrészt – és ez sokkal fontosabb –, 80 évvel ezelőtt nem voltak pontosan a célra vezethető bombák, ma viszont vannak. Miért használ az izraeli hadsereg tömegével fél tonna robbanóanyaggal töltött egytonnás Mk 84-es bombákat, amelyekről mindenki tudja, hogy irányíthatatlanok? Miért nem csupán a túppontosan vezérelhető, negyedtonnás Mk 82-es bombákat dobja le, ha állítása szerint amúgy nagyon jól tudja, hogy hol rejtőznek a Hamász-terroristák? (A pontosság kedvéért érdemes megjegyezni, hogy az irányíthatatlan Mk 84-es bomba 100 méteres körzetben pusztít, az irányítható Mk 82-es 5 méteresben.)

Változatlanul azt vallom, hogy a Közel-Keleten kizárólag a kétállami megoldás hozhatja el a tartós békét. Ezt támogatja az Egyesült Államok, Nyugat-Európa, valamint csaknem az egész arab világ. Ez lenne a feltétele a szaúdi-izraeli történelmi kiegyezésnek is. A Hamász elleni gázai háborút az izraeli hadsereg és a titkosszolgálat vezetői megnyerhetetlennek tartják, és ennek már nyilvánosan hangot adtak. Végül, de nem utolsósorban a több mint tízezer ártatlan gyermek értelmetlen halálát követelő gázai bombázás nemcsak mérhetetlen emberi tragédia, hanem közvetlenül fenyegeti a tavaly október 7-én szedett ártatlan izraeli túsok életét is. Megmentésük érdekében azonnali tűzszünetre van szükség. A hosszú távú béke megteremtésének is ez az első feltétele.

Aki a „folyótól a tengerig” tartó Izrael vagy Palesztina kizárólagos híve, az sohasem fogja ezt megérteni. De az lenne tisztességes, ha legalább bevallaná.